

gjort, kan vi så rigeligt forsyne Jordens befolkning.

Der er et fordelingspørgsmål i øjeblikket, hvor man kan sige, at vi her i den vestlige verden har rigeligt, men der kan opdyrkes en hel del mere jord. Der er en masse jord i Østeuropa, som ikke udnyttes i øjeblikket, og det er vi alle sammen klar over, så der er muligheder nok. Men i Venstre ser vi helt klart gensplejsningen som en mulighed for, kan man rent ud sige, at kunne undgå nogle pesticider, og det ville jo give en miljøgevinst.

Men vi må altså have afvejet minusser og plusser: Er vi sikre nok på det hele, eller er der ikke sikkerhed nok på det hele? Jeg spurgte f.eks. ministeren, hvad ministerens indstilling i grunden er, når vi giver et foder, som indeholder gensplejede produkter; skal slutproduktet ifølge ministerens og regeringens mening så også betragtes som gensplejset?

Lene Espersen (KF):

Enhedslistens beslutningsforslag har tre hovedsigter: for det første at etablere et reelt forbud mod alle nye produkter; for det andet at ændre EU-reglerne, så medlemslandene selv kan bestemme, hvad de vil godkende, og for det tredje, at regeringen skal stemme imod EU's nye udsætningsdirektiv.

Jeg må sige på Det Konservative Folkepartis vegne, at vi ikke er enige med Enhedslisten i det fornuftige i nogen af de tre forslag, og vi kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget. Vi er nemlig helt grundlæggende ikke enige i, at brugen af genteknologi, som man jo kan kalde en raffineret forædlingsteknologi, skal bremses fuldstændigt, men ser tværtimod mange muligheder i den nye teknologi. Det er allerede nævnt, at man kan nedsætte brugen af pesticider, uden at udbyttet falder drastisk.

Jeg synes også, det er værd at fremhæve, at verdens befolkning stiger meget, meget hurtigt, og hvis verden også fremover skal have mulighed for at brødføde alle, bliver der altså behov for, at man også bruger den ny teknologi til at fremme udbyttet på forskellige områder. Her tænker jeg naturligvis ikke på Europa, selv om det er her, at langt de største arealer er til rådighed med henblik på at udvide den samlede fødevarerproduktion i verden. Jeg tænker selvfølgelig først og fremmest på de steder i verden, først og fremmest Afrika, hvor jordbundsforholdene og naturforholdene i dag gør, at det er meget, meget vanskeligt at opretholde en pro-

duktion, der giver rimeligt udbytte. Her tror jeg, den nye teknologi måske kan hjælpe.

Jeg vil også sige, at set i sammenhæng med de ting, FAO bl.a. beskæftiger sig med, er der ingen tvivl om, at her kan denne nye bioteknologi faktisk komme den tredje verden til gode. Så fuldstændig at afvise, at teknologien har noget som helst fornuftigt sigte, synes jeg ville være meget uklogt.

Men for Det Konservative Folkeparti er det naturligvis også af afgørende betydning, at tingene sker under den strengeste kontrol med klare videnskabelige dokumentationer, også for de langsigtede virkninger, og naturligvis også med en klar viden om, at der ikke er sundhedsrisici forbundet med at godkende nye produkter. Forbrugeren skal tilgodeses.

Beslutningsforslaget tredje pind handler om udsætningsdirektivet, og her synes jeg egentlig, at Enhedslisten på en eller anden måde modsiger sig selv lidt. På den ene side er hele Folketinget vel enige om, at den kommitologi, som i dag eksisterer inden for EU, hvor man benytter en 3 a-procedure, er en dybt udemokratisk og meget forkert måde at vedtage ting på. Det, at et enkelt medlemsland sammen med Kommissionen kan gennemvinge godkendelse af markedsføring af nye produkter, er en udemokratisk måde at gøre tingene på.

Derfor har vi jo også i det arbejde, der foregår i Europaudvalget – og det tror jeg egentlig man kan sige helt bredt at alle Folketingets partier er enige i – gjort alt, hvad vi kunne, for at man de steder, hvor vi kunne påvirke, flyttede det til 3 b. Det er det, der sker med udsætningsdirektivet, og det er altså en klar forbedring i forhold til, hvordan situationen er i dag. Det kan selv hr. Albrechtsen ikke benægte.

Jeg synes altså, at det, at man flytter fra 3 a til 3 b, er et fremskridt, og jeg mener faktisk, at det, vi skal tage fat i på længere sigt, er, at i de nye kommitologiprocedurer, som jo er undervejs, skal vi selvfølgelig sørge for, at så mange beslutninger som overhovedet muligt bliver beslutninger, hvor Ministerrådet har en afgørende indflydelse, og hvor flertalsbeslutninger fra Ministerrådet i hvert ikke på nogen som helst måde overhovedet kan tilsidesættes af Kommissionen. Det synes jeg er langt det mest fornuftige, og så ikke mere snak om kommitologi.

Vi er altså uenige med Enhedslisten på dette område, og vi mener, at forbrugere i det indre marked sådan set også bedst sikres ved, at vi har fælles EU-regler. Det, Enhedslisten her læg-